

הספד שכתבה והספידה ברוריה בן שלמה, חברתה הטובה, לעופרה ז"ל ליד הקבר
עפרה יקרה מאד,

לא חשבתי שאגיע לשדה נחמיה כדי ללוות אותך בדרכך האחרונה, והדרך הזאת כל כך
קשה ועצובה.

עוד היו לנו תוכניות לביקורים כאן בביתך ובתל אביב בחודש מרץ הקרוב, אך כל התוכניות
נמוגו ברגע.

הנה אני עומדת כאן מול קברך הרענן והמילים מסרבות לצאת כי אלה מילים של פרידה.
סגולותיך כאדם הן סגולות שכל מילה תגרע מהאיכות המיוחדת שלהן.

אוהבת אדם היית. כל מפגש עם בני משפחה וחברים הפך לחגיגה אמיתית.

אך אהבת האדם שלך לא הסתיימה בשמחת המפגש אלא היית קשובה ונכונה תמיד לעזור
ולתמוך הרבה מעבר ליכולותיך הפיזיות.

היית אדם אופטימי במלוא מובן המילה. תמיד ראית את החיוב והטוב שבדברים ואלה עלו
בעשרות מונים על הצד הרע.

איך אפשר שלא להזכיר את סקרנותך ורצונך להעמיק ולהרחיב את השכלתך בכל כך הרבה
תחומים.

הידע הרב שצברת ויכולותיך האינטלקטואליות הפכו אותך למובילה שלנו בקבוצת
המטיילים.

כל כך נהנו לשאוב ולקבל ממך את הידע שהעברת לנו בתחומי היהדות, בתולדות עם
ישראל, בוטניקה וזאולוגיה ועוד כל כך הרבה תחומים.

לכם משפחה יקרה, הייתם לעפרה משפחה אוהבת תומכת ומחבקת.

מי ייתן ולא תדעו עוד צער וכאב אחרי שנה כל כך מטלטלת.

אני נפרדת ממך עפרה עכשיו בעצב וכאב גדול אך תמיד אהיה גאה שהיית חברתי הטובה
בצפון וכך אנצור את זכרך לעד.